

ಗಳ್ಳೇವುಣಿಯ ನಡುವಿನ ಓಟ, ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನದಿ, ವೆಂಟೆರ್ ದ್ವಾಮಿನ ಮೇಲಿನ ಇಷ್ಟೇ ಅಗಲದ ಪುಟ್ಟ ಏರಡಡಿ ನಡೆಯುವ ದಾರಿ, ತನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಿಜೆ... ಗಿರಿಜೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಗುಟ್ಟಿಗಳು... ಒಂದೊಂದೇ ನೆನಪಾಗತೋಡಗಿತು. ಗಂಡ ಕೇದಾರ, ‘ನೀನು ಹೋಗಿ ಬಾ ಇಂದು, ಮೇಘಂಗೆ ಸುಮ್ಮೆ ತೊಂದ್ರೆ ಬೇಡೆ ಎಂದಾಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಹೊರಟಿದ್ದಳು. ಸ್ವಿಪರ್ ಬಸ್ಸು, ಸಿಂಗಲ್ ಫೀಟು ಆದ್ದರಿಂದ ಕಟ್ಟನ್ನಾ ಅನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಚೆ ಕಾಣಿದಿರುವಂತೆ ಎಷ್ಟುಹೊಂಡು ತನ್ನ ಹಾಂಡ್ ಬ್ಯಾಗಿನ ಹ್ಯಾಂಡಲನ್ಸು ಕ್ಯಾಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ ಮುಲಗುವ ಪ್ರಯುಷ ಮಾಡಿದಳು. ‘ಜಾಸ್ತಿ ಚಿನ್ನ ತರಬೇಡ್ಸೆ, ನಂದೇ ಇದೆ ಅಲ್ಲಾ, ಅದ್ದೇ ಹಾಕಿದ್ದಾಯ್ಯು’ ಅಯಿ ಅಂದಿದ್ದರೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಮುತ್ತಿನ ಸರ ರುಖುಮುಕ್ಕಿ, ತೋಡೆ ಹಾಕದೆ ಇಂದ್ರೇ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಯೋಚನೆಯಿಂದ ತೆಗೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಒಷ್ಣಿನ ಮುಲುಕಾಟ್ಕೆ ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೇ ಇನ್ನು ಹೋರಿದ್ದು ಸಾಕಂದು ಎಷ್ಟು ಕೂತರೆ ಕಣ್ಣನ ಮುಂದೆ ತನ್ನದೇ ಬಡಕನ ತೆತ್ತಿಗಳು... ದಾದಾನ ಕೊನೇ ತಮ್ಮ ವಿಶ್ವ ಕಕ್ಷ, ರವಿ ಎಲ್ಲ ನೇನೆಂಬ ಒಕ್ಕಾಯಲ್ಲಿ... ಪುಟ್ಟ ರವಿಗೆ ಈಗ ಮದ್ದೆ... ವಿರು ಕಕ್ಷ ಉಳಿದ ಕಕ್ಷದಿರಿಂತ ಎಲ್ಲ ಮುಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಪ್ತ. ಅವನಲ್ಲಿನ ಹಂಗರಳು ಸದಾ ಜಾಗ್ರತ್ತ. ಆಸ್ಯ ಪಾಲಿನ ವಿಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಳ್ಳಂದರ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುನಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ಅತ್ಯಿಗರ್ಹಿಸಿರಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಂಭಾವದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವ, ಅದರಬ್ಲೂ ಮುಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ವೇಹದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂದುವಿಗೆ ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಕಕ್ಷನ ಮುಖ್ಯಮಾಂದಿಗೆ ಗಿರಿಜೆಯ ಮುಖವೂ ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಬಂತು.

★ ★ ★

ಗಿರಿಜೆ ಮತ್ತು ಇಂದುಮತಿ ಎಂಬೇ ಕಾಸ್ಟಿನ ತನಕವೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದು. ಬೇಳದಿಗಳ ನಗುವಿನ ಗಿರಿಜೆ ಇಂದುವಿಗೆ ಹೇಗೆ ನಿತ್ಯದ ಸಂಗಾತಿ. ತೋಟದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಬುವಿನ ಎಂಟು ಮುಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವಲ್ಲ. ಇಂದುವಿಗೆ ಗಿರಿಜೆಯೆಂದರೆ ಏನೋ ವಿಶೇಷ. ತನಗೆ ಹೇಣ್ಣುಲೋಕದ ಕೆಲವು ಗುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಜಾಣಿಯೆಂದು ಅಭಿಮಾನ. ತನ್ನಿಂದ ತುಂಬಾ ಪ್ರಬುದ್ದೆ ಎಂದು ಅವಲು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಇಂದು. ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾ ಗಿರಿಜೆ ಇಂದುಮತಿಂತೆ ಮೂರು ವರಷಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡವಳಿ. ತುಂಬಿದೆಯ ಗಿರಿಜೆ ಅತ್ಯಿಕೃತ ಹೋದರೆ ಹತ್ತನೆಯ ತರಗಿತಿಯ ಮುದುಗರ ಕಣ್ಣ ಅತ್ಯುಲ್ಲೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನನ್ನು ಇಂದು ಗಮನಿಸಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ಕು ಮೇಲಿನ ನಡೆದು ಹೋಗಬೇಕಿದ್ದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವಾಗ ಇಂದುವಿಗೆ ಗಿರಿಜೆಯೇ ಸಾರಧಿ. ಶಾಲೆಯಿಂದ ವಾಪಸು ಬರುವ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ನಡುವೆ ಗುಡ್ಡೆಯೇರಿ ಕೆತ್ತುತ್ತೇ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವಾಗ ನೋರಿಯಿದ್ದ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಕೊಯ್ಯು ತಿನ್ನುವ ಮೊದಲೇ ಕೈಯಿಂದ ಕೆಸು ನೇಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದವಲ್ಲ. ‘ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಡಿ ಇಂದಮ್ಮು ಅದು ವಿಷ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು’ ಎನ್ನುವ ಜಾಣನ ನೀಡಿದವಲ್ಲ. ಕೇರಳಾವಿನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಜಡ ಮುಟ್ಟಿದರೆ ನೇಲ ಮುಟ್ಟಿವಮ್ಮೆ ಉದ್ದು ಜಡ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಇಂದುವಿನ ಮುಂದಿಟ್ಟವಲ್ಲ. ಇಳಿಸಿದ ಕಾವಡಿಯ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೇರೆ ಹಾವಿನ ಬಾಲಕ್ಕೆ ಜಡೆಯ ತುಂಬಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಹೋಗಿ ಬಿಡ್ಡು ಅಮೃತಿಂದ ಬ್ರೇಗುಳ ಕೇಳಿದ್ದು ಇಂದುವಿನ ಮನದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿರಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಿರಿಜೆ, ಇಂದುವಿನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹಿಡಿರಾಗಿಸಿದವಲ್ಲ. ಆ ಹೊತ್ತು ಇಂದುವಿಗೆ ಶಿಷ್ಯಿಯ ಹೊತ್ತು. ತನಗಿಲ್ಲದ ಏನೋ ಬಂದು ವಿಪರ್ಯ ಗಿರಿಜೆಗೆ ಗೂತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ಗಿರಿಜೆ ನಂಗೂ ಹೇಳುವವಳಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನುವ ಕುತೂಹಲ ಪ್ರತೀದಿನಿಗೆ ಗಿರಿಜೆಯೂ ಇಂದುವನ್ನು ತುಂಬಾ ನಿರಾಸಗೊಳಿಸಿರೆಲ್ಲ. ತಾನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಾದ ದಿನ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಯಿ ಮುಟ್ಟಿಕ್ಕೂರೂ ನಿತ್ಯದ ಕೆಲಸದ ಅಳು ಕಮಲಿಯ ಕಣ್ಣಗೆ ಬಿಡ್ಡೇ ಇತ್ತು. ಕಮಲಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಆ ವಿಪರ್ಯ ಮೈಕ್ನ